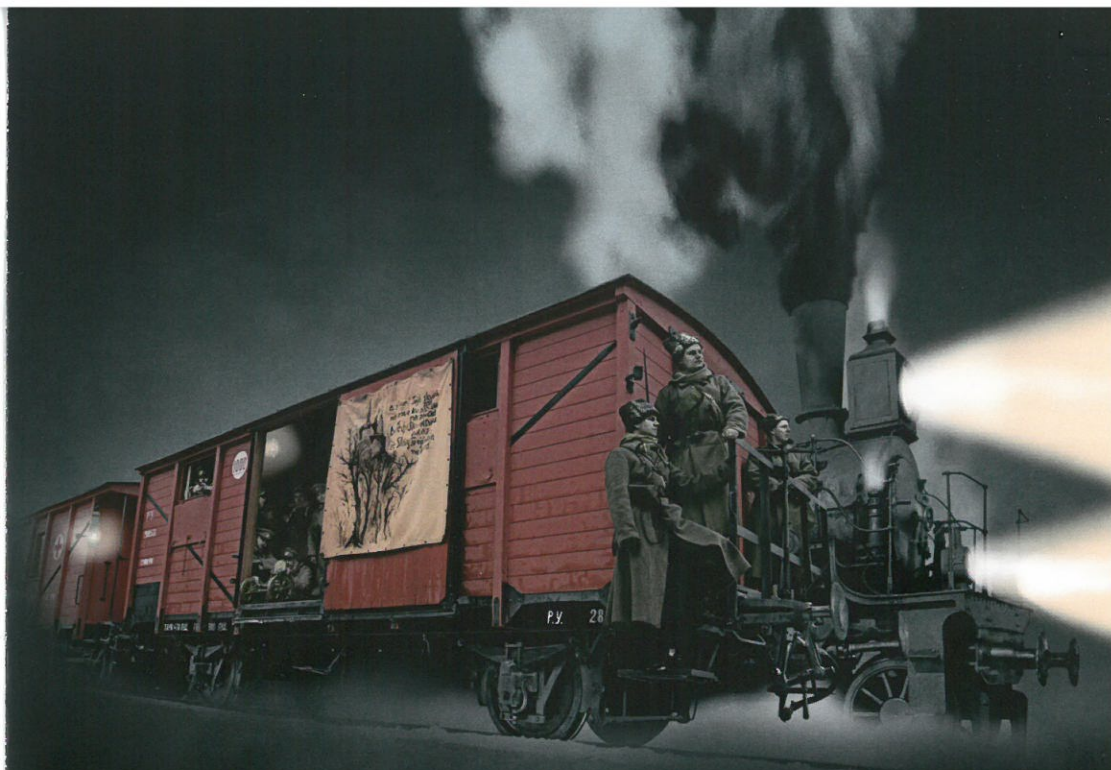

1919
2019
LEGIO
VLAK

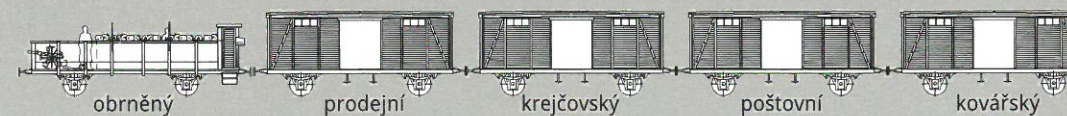
LEGIOVLAK

ČESKOSLOVENSKÁ OBEC LEGIONÁŘSKÁ A PROJEKT LEGIE 100

V roce 1921 byla čs. legionáři, kteří se vrátili do osvobozené vlasti z bojů první světové války, založena Čs. obec legionářská (ČsOL). Patřila s takřka 40 tisíci členy ke státotvorným organizacím, zastávajícím ideály demokracie a humanismu. V době nacistické okupace se velká část členů zapojila do odboje. Krátce byla ČsOL obnovena po roce 1945, ale po nástupu komunistického režimu byla opět zakázána. Navzdory tomu působila od roku 1949 v exilu. Na území republiky mohla ČsOL obnovit svou činnost až po roce 1989.

Dne 11. října 2014 byl slavnostně zahájen projekt Legie 100, který ČsOL realizuje za podpory Vlády ČR, ve spolupráci s Ministerstvem obrany ČR a celou řadou dalších institucí, spolků a samospráv. Cílem projektu je připomenout rozhodující zásluhy čs. legionářů a navrátit do povědomí veřejnosti legionářské tradice. Projekt zahrnuje péči o válečné hroby, zahraniční poutě na místa bojů, putovní výstavy o čs. legiích, publikační činnost, přednášky na školách i pro širokou veřejnost, ale také rekonstrukce nejvýznamnějších bitev čs. legionářů.

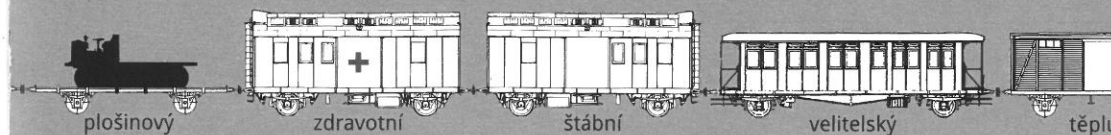

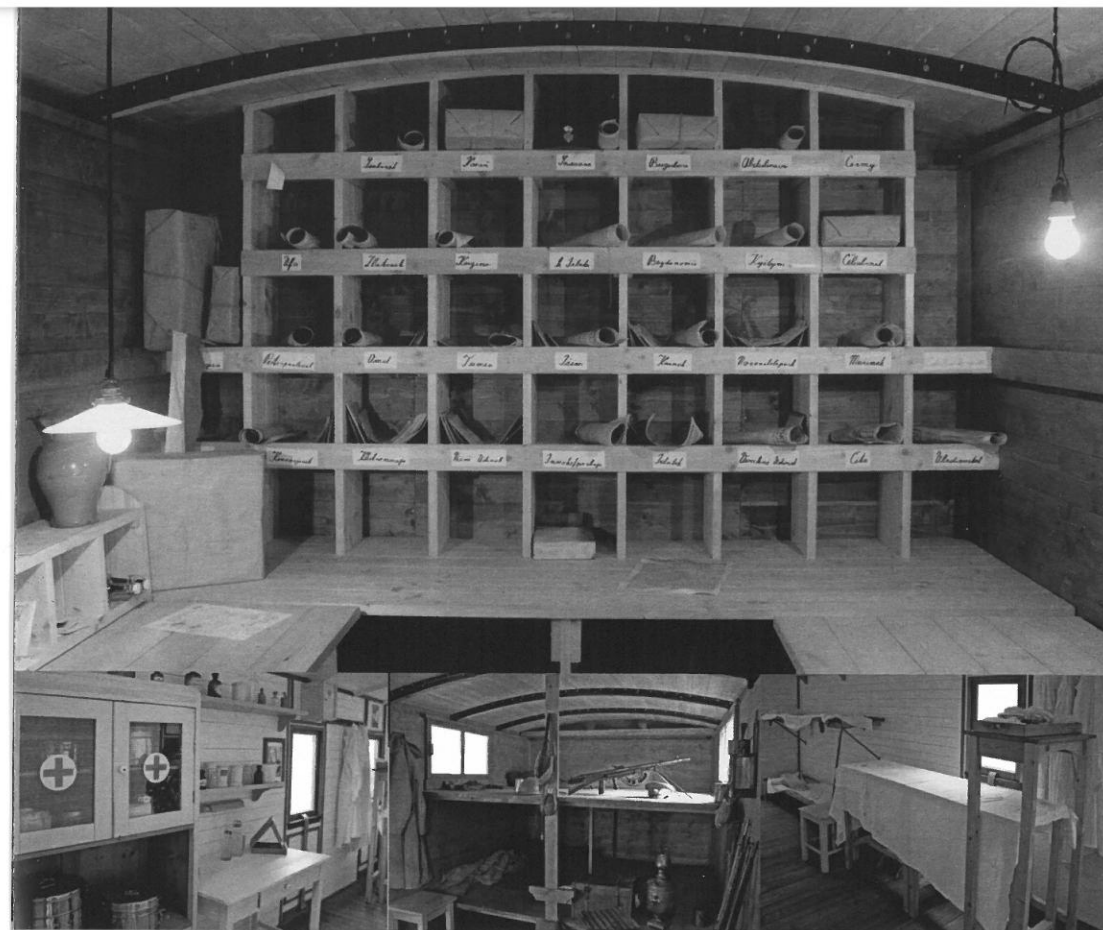

O LEGIOVLAKU

Nejvýraznější součástí projektu Legie 100 je ambiciózní pouť Legiovlaaku Českou republikou. Legiovlak je replikou legionářského vojenského ešalonu z let 1918–1920, s nímž se českoslovenští legionáři přesouvali bojem s bolševiky přes Rusko po Transsibiřské magistrále.

Myšlenka vytvořit toto pojízdné muzeum vznikla již v roce 2008. Československá obec legionářská postupně nakoupila jedenáct vyřazených historických vagonů. Ze zbylých dvou vagonů jeden dlouhodobě zapůjčily České dráhy, a. s., a druhý, ve zrekonstruované podobě, dodaly Nadácia Milana Rastislava Štefánika a KHT Zvolen ze Slovenska. První tři zrekonstruované vagony byly představeny v roce 2013 na vojenském veletrhu IDET v Brně. Legiovlak, sestávající již z jedenácti vagonů, slavil úspěch v loňském roce, kdy jej v rámci jízdy po ČR navštívilo na 100 000 návštěvníků.

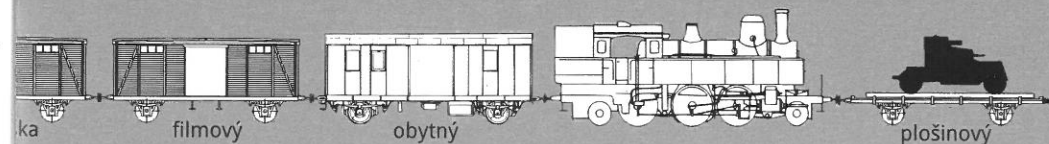

Dokončený Legiovlak, který 19. května 2015 vyrazil na svou několikaletou pouť po naší vlasti, obsahuje 13 vozů základní sestavy typů sloužících k různým činnostem, nezbytným pro zajištění přežití legionářů na Sibiři. Legiovlak se skládá z vozu poštovní, těplušky, zdravotního, velitelského, štábního, obrněného, krejčovského, prodejního, kovárského, ubytovacího, filmového a dvou plošinových vozů. Ve všech vozech čeká na návštěvníky věrná rekonstrukce vybavení, legionáři v dobových stejnokrojích, ale také originální exponáty a několik stovek fotografií na panelech mapujících historii čs. legií.

Legiovlak ukončí svou cestu v roce 2020, aby po oslavách 100. výročí vzniku samostatného státu připomněl i výročí boje o územní celistvost republiky ve válkách o Těšínsko a Slovensko a rovněž nelehkou anabázi československých legionářů z Ruska zpět do vlasti.

Poznání, které přivádí Legiovlak, je určeno především nejmladší generaci, a proto je pozornost věnována zvláště školním exkurzím. Celá expozice je přístupná zdarma.

ČECHOSLOVÁCKÉ EŠALONY

Čekoslovenští legionáři se s carskými vagony setkávali již od počátku války při přepravě na frontu a dalších přesunech, ale sami s nimi disponovali až od začátku roku 1918, kdy byl československý sbor nucen zahájit ústup z Ukrajiny před postupujícími vojsky Německa a Rakousko-Uherska. Československé pluky druhé divize, které byly rozloženy východně od Kyjeva, obsadily a držely železniční uzel Bachmač. Současně shromáždily vagony a další materiál i pro ostatní jednotky sboru, a tak umožnily ústup.

Od března 1918 se Československé vojsko na Rusi zabydlelo ve vojenských vlcích (ešalonech). Vlaky sloužily jako pojízdná kasárna a staly se do roku 1920 domovem našich vojáků, kteří si je postupně dovybavovali a zdobili. V druhé polovině roku 1918 postupně docházelo k odstranění improvizací, jednotky byly doplňovány, nové zformovány a s tím docházelo i k budování logistických a podpůrných částí (kuchyně, pekárny, prádelny, zbrojařské, technické, krejčovské, ševcovské, kovářské, truhlářské a další dílny, sklady, štáby, nemocnice a jiné), a to především ve vagonech. Celkem disponovalo čs. vojsko na Rusi 531 osobními a 10 287 nákladními vozy, které byly uspořádány ve 259 vlcích. V tomto počtu není zahrnuto 27 vlaků zdravotních a evakuačních a mnoho vlaků spojeneckých vojsk.

Frýdlant n. Ostr.	15. - 17. 3.	Choceň	18. - 23. 6.	Rožnov p. Radh.	17. - 22. 9.
Havířov	19. - 24. 3.	Čáslav	25. - 30. 6.	Vsetín	24. - 29. 9.
Třinec	26. - 31. 3.	Humpolec	2. - 7. 7.	Uherský Brod	1. - 6. 10.
Bohumín	2. - 7. 4.	Chotěboř	9. - 14. 7.	Otrokovice	9. - 13. 10.
Kopřivnice	9. - 14. 4.	Hlinsko v Č.	16. - 21. 7.	Ivančice	15. - 20. 10.
Holešov	16. - 21. 4.	Polička	23. - 28. 7.	Telč	22. - 27. 10.
Uherské Hradiště	23. - 28. 4.	Rýmařov	30. 7. - 4. 8.	Pelhřimov	29. 10. - 3. 11.
Brezová p. B. (SK)	30. 4. - 5. 5.	Jeseník	6. - 11. 8.	Světlá n. S.	5. - 10. 11.
Hodonín	7. - 12. 5.	Králupy	13. - 18. 8.	Dobříš	12. - 17. 11.
Vyškov	14. - 19. 5.	Šumperk	20. - 25. 8.	Vlašim	19. - 24. 11.
Letovice	21. - 26. 5.	Šternberk	3. - 8. 9.	Zbiroh	26. 11. - 1. 12.
Lanškroun	28. 5. - 2. 6.	Lipník n. Bečvou	10. - 15. 9.		

ZMĚNA TERMÍNŮ V JEDNOTLIVÝCH MĚSTECH VYHAZENÁ.

NADAČNÍ FOND LEGIE 100

Chcete-li podpořit spanilou jízdu Legiovlaku po České republice, můžete přispět dobrovolným finančním darem na transparentní sbírkový účet Nadačního fondu Legie 100 č. 107-3040210217/0100.

LEGIOVLAK.CZ